

La tribuna

De l'estabilitat financera

La transparència ha estat esborrada per l'opacitat, tant secretisme esdevé preocupant

JAUME
Bartumeu

La setmana passada tant al Consell General d'Andorra com al Consiglio Grande e Generale de San Marino s'han dut a terme reunions que tenien a l'ordre del dia la situació actual i les perspectives de futur del sistema bancari i financer.

Tant la banca andorrana com la banca de San Marino estan encarant en els darrers anys un procés accelerat d'adaptació de la seva activitat als estàndards internacionals d'intercanvi d'informació per impedir l'evasió fiscal.

Aquesta evolució, volguda i promoguda pels governs i els consellers generals, suposa tanmateix tensions i sovint adequacions doloroses en l'àmbit de l'activitat laboral per a centenars de treballadors del sector.

Amb la dificultat afegida que l'Acord Monetari establert el 2011 amb la Unió Europea també comporta un atapeït calendari d'adequació del sector financer.

La similitud de les situacions estableix un fort paralelisme dels respectius escenaris, que s'encabeixen en el marc de la negociació, actualment en curs, d'un acord d'associació amb la Unió Europea.

Tanmateix la manera d'encarar el debat sobre aquesta delicada i alhora cabdal qüestió financera és força diferent a San Marino i a Andorra.

A San Marino hi ha llum i taquígrafs i un debat, seriós i responsable, amb el sector afectat i amb el conjunt dels actors econòmics del país.

Tant és així que del dilluns 19 al divendres 23 de juny el Consiglio Grande e Generale ha mantingut un intens debat, en audiència pública, sobre les perspectives del sistema bancari i financer. El dijous 22 el debat va abocar en la presentació de quatre propostes d'acord, una del

grup de la majoria, una dels consellers generals de Rete-MSDF i dues del conjunt de l'oposició, una de les quals postulava el cessament de la presidència de la Banca Central.

A San Marino tothom ha pogut seguir els debats de la setmana passada i assabentar-se així del que pensen i diuen tant el Govern com l'oposició.

I la premsa sanmarinesa del divendres 23 de juny recollia el resultat de les votacions sobre aquesta qüestió.

Mentrestant a Andorra el dimecres 21 de juny es reunia discretament al tercer subsòl de l'edifici del Consell General –i amb la porta tancada amb pany i forrellat– la comissió especial sobre l'estabilitat financera.

La confidencialitat d'algunes reunions no és incompatible amb la transparència de les conclusions i la publicitat de totes les actes

AQUESTA COMISSIÓ es fa sempre a porta tancada, sense públic ni premsa, i es mou dins la més absoluta opacitat. Ni els que han estat cridats a comparèixer, parlo per experiència, no han rebut la transcripció de la seva intervenció davant la comissió.

Tant secretisme esdevé preocupant perquè la pregunta que es pot fer és: Que hi ha alguna cosa a amagar?

Certament el treball polític en seu

del Consell General pot necessitar sovint un escenari confidencial. Cal facilitar l'entesa, l'apropament personal, la confiança. I una certa confidencialitat ho fa més possible, però al final s'ha de posar negre sobre blanc el resultat dels debats i tothom té dret a saber què s'ha parlat i quines han estat les posicions de cadascú. La confidencialitat d'algunes reunions no és incompatible amb la transparència de les conclusions i la subsegüent publicitat de totes les actes. La porta tancada hauria de ser l'excepció i l'audi-

ència pública la norma habitual.

De moment, però, aquí seguim observant que aquells òrgans que han de ser controlats pels consellers generals fan mofa reiterada de l'autoritat del Consell General i decideixen quan i com acudir-hi. I quan compareixen ho fan encara enmig de prevencions i apel·lacions a secrets que en qualsevulla democràcia que es respecti serien inoposables als representants del poble.

I si alguna vegada expliquen alguna cosa, també imposen silenci i callament perpetus als elegits. I els consellers generals de la Comissió, obedients, s'hi avenen.

Entre farsa i ridícul seguim a les fosques. ≡
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra